

Kunstgras: I love it!

Sinds kort sta ik 's-zaterdags langs de lijn tijdens de wedstrijden van mijn zoontje. Hij ploetert bij de E-tjes in de klei van de lokale Tilligter FC. De regen van de laatste weken heeft de leemrijke velden tot drassige onberekenbare modderpoelen gemaakt. Het deert hem niet, hij wil voetballen; met z'n vriendjes bezig zijn; laten zien wie de beste is en tegen kou en regen kan. Ook vanochtend plenst het weer lekker. Hij zit al sinds zeven uur, met zijn voetbalschoenen aan, op de bank. Om tien uur staat er een oefenpotje op het programma. Tegen half negen gaat de telefoon. De trainer aan de lijn: "De velden staan blank, de wedstrijd gaat vandaag niet door". Zwaar teleurgesteld laat hij zijn koppie hangen. Zijn hele zaterdag verpest. De eerste uren is er geen land mee te bezeilen. Na enig gepraat biedt de playstation weer wat rust.

Regen en modder deren kinderen niet

Ik verwacht dat het veel gezinnen met opgroeiende voetballertjes die aangewezen zijn op het karaktervolle natuurgras, op zaterdagochtend niet anders zal vergaan. Leuke knaapjes die door de onberekenbaarheid van natuurgras noodgedwongen op passieve, verveelde jochies gaan lijken. Kunstgras: I love it!

Zonder een goed vervangingsplan tekent een vereniging zijn faillissement

De keuze voor een club met kunstgras is in de voorliggende omstandigheden gauw gemaakt. Nu ligt voor mijn zoontje het dichtstbijzijnde kunstgrasveld vier clubs en negentien kilometer verderop dus we hebben niet veel te kiezen. Sinds kort echter zwaait de gemeente met een bijdrage van een ton voor kunstgras. Goed bedoelende politici, niet gehinderd door enige kennis van de materie en realiteitszin, steken met een ton de hand uit! Nu is een ton voor mij en die politicus veel geld maar voor de aanschaf, het beheer en de vervanging van kunstgras slechts een druppel op een gloeiende plaat. Mocht het plaatselijke verenigingsbestuur toch meegaan in de aanschaf van kunstgras dan moet de club met veel vrijwilligerswerk nog steeds drie ton neertellen. Een financiële reserve is er niet en een clubactie in het 700 koppentellende dorp betekent een eenmalige bijdrage per inwoner van ruim €400,-. Voor mijn gezin zou dat € 1600,- betekenen. Ondanks de goede bedoelingen van het gemeentebestuur dus absoluut geen haalbare kaart en dan hebben we de vervanging over tien tot twaalf jaar nog niet meegenomen. Samenwerken is het devies. De buurgemeente zit vaak in hetzelfde schuitje. Een nieuwe FC heeft dan circa 400 leden. Wellicht komt kunstgras dan dichterbij, maar in een kleine gemeenschap met twee armlastige kerken en twee uitgeleefde sporthalletjes is de rek er voor de komende jaren wel uit. Maar kunstgras is een drug waaraan je verslaafd bent zodra je eraan begint. Zonder een goed financieel plan voor de vervanging van de mat over tien-twaalf jaar, tekent een kleine club bij de aanschaf van kunstgras voor haar eigen faillissement. Wat moet er nu gebeuren om de noodzakelijke verslavingszorg te kunnen betalen? Hoeveel geld kan een kleine gemeenschap redelijkerwijs ophoesten en wat zou de gemeentelijke bijdrage moeten zijn? Wat moet de inzet van de clubs zijn ten aanzien van een vervangings investeringsplan? Hoe ver kan een gemeentebestuur gaan ten aanzien van verzelfstandiging?

De vraag is of gemeenten verantwoordelijk moeten zijn voor de verslavingszorg. Mijn oprechte mening is dat de clubs die kiezen voor een verslaving ook voor de verslavingszorg verantwoordelijk zijn. De gemeenten moeten aan de voorzijde een redelijke bijdrage leveren maar moeten ook direct heldere afspraken maken en bij de verenigingen aansturen op het overleggen van een gezond vervangings investeringsplan, eventueel zelfs aansturen op fusies. In de huidige lage conjunctuur en met een terugloop van jonge aanwas en het al of niet aangaan van financiële verplichtingen moeten de besturen van de verenigingen toekomstgericht denken dan dat er ooit van hen gevraagd is. Een verantwoordelijkheid waartoe niet ieder clubbestuur in staat is.

Ben Demmer, gemeente Borne

VCU 150 verticut

De Trilo VCU-serie verticuteerder is ontworpen om uw viltprobleem op sportvelden, golfbanen en recreatiegebieden op te lossen.

- Verwijdert viltophoping
- Snellere groei start in het voorjaar
- Gras neemt meststoffen beter op
- Verbeterde waterpenetratie
- Betere lucht infiltratie

Meer informatie
Tel. 033 456 45 50
info@trilo.com

TRILO
WWW.TRIL.COM